

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/61/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010261
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomáš
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5823010261.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Tomáša a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2025, v trestnej veci obžalovanej obchodnej spoločnosti Benus s.r.o. so sídlom Zákamenné 1436, pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/44/2023 zo dňa 22.4.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo, rozsudkom sp.zn. 4T/44/2023 zo dňa 22.4.2025 v časti pod bodom II. obžalovanú obchodnú spoločnosť Benus s.r.o., so sídlom Zákamenné 1436, IČO: 46 629 742, oslobodil spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Námestovo, sp.zn. Pv 61/23/5507-18 zo dňa 14.7.2023, doručenej Okresnému súdu Námestovo dňa 17.7.2023, pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., za použitia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na tom skutkovom základe, že:

- ako právnická osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu - jediného konateľa A. B., ktorý po predchádzajúcej telefonickej, ako aj e-mailovej dohode, sa dohodol s C. B., nar. XX.XX.XXXX, že mu najneskôr do konca apríla 2022 vyrobí a dodá tovar - 6 kusov plastových okien, 1 kus interiérových plastových dverí a 1 ks vchodových plastových dverí, následne mu dňa 02.02.2022 o 20:06 hod. zaslal z emailovej adresy B. na e-mailovú adresu D. cenovú ponuku na objednaný tovar v celkovej sume 4.318,65 eur s tým, že skôr ako sa zadá zákazka na výrobu objednaného tovaru do výroby, je potrebné vopred uhradiť na účet A. B. číslo IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zálohovú platbu vo výške 3.500,- eur, ktorú C. B. dňa 04.02.2022 zo svojho účtu číslo IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet uvedený A. B. aj uhradil, čím spôsobila takýmto konaním svojho štatutárneho orgánu poškodenému C. B. škodu vo výške 3.500,- eur, nakoľko okná a dvere mu doposiaľ neboli dodané a ani mu nebola, ani po viacerých jeho výzvach, vrátená zálohová platba, a takto konala, hoci v čase vylákania finančných prostriedkov A. B. vedel, že ich nepoužije na výrobu a dodanie tovaru, ale ich použije na úhradu svojich predchádzajúcich dlhov,
- ako právnická osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu - jediného konateľa A. B., ktorý sa dňa 21.02.2022 v čase okolo 10:00 hod. v kancelárii obchodnej spoločnosti Benus s.r.o., dohodol s F. C., nar. XX.XX.XXXX, že mu najneskôr do 6 týždňov odo dňa uhradenia zálohovej platby, vyrobí a dodá tovar - 1 ks vchodových plastových dverí, v celkovej sume 931,31 eur s tým, že je potrebné vopred uhradiť na účet A. B. číslo IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zálohovú platbu vo výške 400,- eur, ktorú F. C. dňa 25.02.2022 zo svojho účtu číslo IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet uvedený A. B. aj uhradil, čím spôsobila takýmto konaním svojho štatutárneho orgánu poškodenému F. C. škodu vo výške 400,- eur, nakoľko dvere mu doposiaľ neboli dodané a ani mu nebola vrátená, ani po viacerých jeho výzvach, zálohová platba, a takto

konala, hoci v čase vylákania finančných prostriedkov A. B. vedel, že ich nepoužije na výrobu a dodanie tovaru, ale ich použije na úhradu svojich predchádzajúcich dlhov,

- ako právnická osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu - jediného konateľa A. B., ktorý sa dňa 02.05.2022 v kancelárii obchodnej spoločnosti Benus s.r.o. dohodol so E. B., nar. XX.XX.XXXX, že mu najneskôr do dvoch mesiacov od zaplataenia tovaru vyrobí a dodá tovar - 7 ks plastových okien, následne dňa 11.05.2022 mu zaslal z emailovej adresy B. na e-mailovú adresu E. cenovú ponuku na objednaný tovar v celkovej sume 1.772,93 eur s uvedením čísla účtu, na ktoré je potrebné sumu v plnej výške poukázať, ktorú sumu následne E. B. dňa 13.05.2022 zo svojho účtu číslo IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX uhradil na účet uvedený A. B. číslo IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, čím spôsobila takýmto konaním svojho štatutárneho orgánu poškodenému E. B. škodu vo výške 1.772,93 eur, nakoľko okná mu doposiaľ neboli dodané a ani mu nebola vrátená, ani po viacerých jeho výzvach, uhradená platba, a takto konala, hoci v čase vylákania finančných prostriedkov A. B. vedel, že ich nepoužije na výrobu a dodanie tovaru, ale ich použije na úhradu svojich predchádzajúcich dlhov,
- ako právnická osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu - jediného konateľa A. B., ktorý po predchádzajúcej ústnej dohode dňa 07.06.2022 v rodinnom dome č. XXXX v Obci G. sa dohodol so svojou bývalou kolegyňou, o ktorej mal vedomosť, že je v dôchodkovom veku, a to H. H., nar. XX.XX.XXXX, že jej najneskôr do troch týždňov od uhradenia zálohovej platby vyrobí, dodá a namontuje tovar - 3 ks okenných žalúzií s tým, že skôr ako sa zadá zákazka na výrobu objednaného tovaru do výroby, je potrebné vopred uhradiť zálohovú platbu vo výške 300,- eur, ktorú sumu poškodená H. H. zároveň v ten deň A. B. v hotovosti aj uhradila, čím spôsobila takýmto konaním svojho štatutárneho orgánu poškodenú H. H. škodu vo výške 300,- eur, nakoľko žalúzie jej doposiaľ neboli dodané a ani jej nebola vrátená, ani po viacerých jej výzvach, zálohová platba, a takto konala, hoci v čase vylákania finančných prostriedkov A. B. svojich predchádzajúcich dlhov, teda uviedla prostredníctvom svojho jediného konateľa - A. B., nar. XX.XX.XXXX, poškodených do omylu a spôsobila tak škodu na ich majetku v celkovej výške 5.972,73 eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku pod bodom II., ktorým bola obžalovaná obchodná spoločnosť Benus s.r.o. so sídlom Zákamenné 136 oslobodená spod obžaloby, podal odvolanie prokurátor, a to v neprospech obžalovaného, písomným podaním zo dňa 2.5.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 5.5.2025, ktoré odvolanie následne odôvodnil písomným podaním zo dňa 23.6.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 24.6.2025, nasledovne:

Okresný súd oslobodil obžalovaného pod bodom II - právnickú osobu spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná, pričom v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na skutočnosť, že hoci konateľ obžalovanej spoločnosti – obžalovaný 1/ úmyselne vylákal od poškodených finančné prostriedky, tieto však boli poukázané na jeho účet a boli použité na jeho osobné účely (splatenie dlhov), teda súd je toho názoru, že v danom prípade zo strany konateľa nešlo o konanie v mene, a ani v prospech obžalovanej právnickej osoby, keďže právnická osoba nezískala žiadny majetkový prospech, išlo len o osobné konanie obžalovaného 1/.

S týmto názorom súdu sa nemožno stotožniť. Aj napriek tomu, že poškodení E. B., F. C. a C. B. zasielali zálohy za objednaný tovar bezhotovostným prevodom na osobný účet A. B., v tomto obchodnom vzťahu vystupoval A. B. pod menom obžalovanej spoločnosti, čoho dôkazom je práve skutočnosť, že poškodená H. H., keďže ako jediná mu neposlala zálohu na bankový účet, vystavil jej príjmový pokladničný doklad zo dňa 7.6.2022 (tvorí obsah vyšetrovacieho spisu), z ktorého zreteľne vyplýva, že prijímateľom zálohy za objednanú sieťku vo výške 300,- Eur bola spoločnosť Benus s.r.o. Ak teda poškodení (B., C., B.) uhradili svoje zálohy na osobný účet A. B. ako konateľa, ešte nemožno vyvodiť záver, že v týchto záväzkových vzťahoch nekonal A. B. na účet právnickej osoby. Z centrálného registra exekúcií vyplýva, že na spoločnosť Benus s.r.o. bola v tom čase vedená exekúcia Okresným súdom Banská Bystrica, a teda platenie záloh zo strany poškodených B., C. a B., na jeho osobný účet možno hodnotiť nie ako peniaze určené pre A. B. ako fyzickú osobu, ale ako účelové z dôvodu prebiehajúcej exekúcie voči právnickej osobe.

Hoci sa obžalovaný 1/ A. B. vyjadril, že prijaté zálohy od poškodených boli použité na splatenie jeho dlhov, čo súd poňal pri svojom rozhodnutí za dôležitú skutočnosť, z ktorej vyslovil záver, že peniaze boli použité na jeho osobné účely, a preto nekonal ani v mene, ani v prospech právnickej osoby, zo zápisnice o jeho výpovedi z prípravného konania zo dňa 16.2.2023 (prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.2024, keďže obžalovaný 1/ využil svoje právo a odmietol

vypovedať) však vyplýva opak. Dlhy, ktoré mal záujem obžalovaný 1/ peniazmi poškodených splatiť, spočívali v nesplnení jeho predchádzajúcich záväzkov voči I., A. a E., cituje obžalovaného 1/: „tieto osoby uzatvorili so mnou zákazky na výrobu okien, dverí, čo som však neurobil, tieto osoby odstúpili od zmluvy a preto som im peniaze musel vrátiť.“ Z uvedeného vyplýva, že A. B. tak konal v prospech právnickej osoby, pretože nevyplatením predchádzajúcich záväzkov – zákazok na výrobu okien a dverí, by tak mohol potencióálne vystaviť spoločnosť Benus s.r.o. súdnemu konaniu v podobe napr. civilných žalôb o zaplatenie, čím by spoločnosti vznikali nemalé náklady spojené so súdnym konaním, prípadne aj s núteným výkonom rozhodnutia. Hoci konaním obžalovaného 1/ nedošlo k reálnemu obohateniu obžalovanej právnickej osoby, avšak jeho konanie bolo, ako je už vyššie uvedené, v jeho prospech. V danom prípade tak boli splnené kumulatívne všetky podmienky, aby bolo možné trestný čin pričítať obžalovanej právnickej osobe Benus s.r.o., teda bol spáchaný v jej prospech, v jej mene a v rámci jej činnosti.

Na základe vyššie uvedeného je toho názoru, že záver prvostupňového súdu o tom, že nebolo dokázané, že obžalovaná právnická osoba spáchala žalovaný skutok, je nesprávny a v danom prípade boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti aj voči právnickej osobe v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. a) až c) zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb. Navrhuje preto, aby Krajský súd v Žiline ako súd odvolací podľa § 322 ods. 1 Tr. por. zrušil v danej veci odvolaním napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom o odvolaní prokurátora bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej obchodnej spoločnosti Benus s.r.o. Zákamenné, za ktorú koná jej konateľ A. B.. Upovedomenie obžalovanej obchodnej spoločnosti o termíne verejného zasadnutia (s poučením o podmienkach vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného) bolo menovanej súdom doručené na adresu, ktorú obžalovaná obchodná spoločnosť určila ako adresu na doručovanie písomností (Zákamenné 1436 – sídlo obchodnej spoločnosti) dňa 9.10.2025. Obžalovaná obchodná spoločnosť bola o termíne verejného zasadnutia upovedomená riadne a včas (§ 292 ods. 4 Tr. por.). Obžalovaná obchodná spoločnosť, za ktorú koná jej konateľ A. B. sa dňa 29.10.2025 na verejné zasadnutie nedostavila a svoju neúčast' neospravedlnila. Obžalovaná obchodná spoločnosť si v tejto fáze trestného konania obhajcu nezvolila, nepožiadala súd o ustanovenie obhajcu, pričom dôvod povinnej obhajoby u nej daný nebol. Prokurátorka navrhla verejné zasadnutie dňa 29.10.2025 vykonať v neprítomnosti obžalovanej obchodnej spoločnosti. Nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka, po vyjadrení prokurátorky, krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej obchodnej spoločnosti Benus s.r.o. Zákamenné 1436.

Prokurátorka v rámci konečného návrhu poukázala na písomne podané odvolanie a na tam uvedenú argumentáciu, v ktorej prokuratúra poukazuje na dôvody podania odvolania proti rozsudku okresného súdu pod bodom II týkajúci sa obžalovanej obchodnej spoločnosti Benus, s.r.o., a to v neprospech tohto obžalovaného, ktorý rozsudok považuje za nezákonný a nesprávny, a to s poukazom na tam uvedenú argumentáciu samosudkyne. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby Krajský súd v Žiline zrušil napadnutý rozsudok v uvedenej časti a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ – prokurátor podal odvolanie. Krajský súd tiež preskúmal správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, proti výroku rozsudku, proti ktorého je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie prokurátora bolo vyhodnotené ako nedôvodné.

Krajský súd na úvod pripomína, že v prípade aktuálne preskúmaného rozsudku sa jedná v poradí už o druhé rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto veci. Predchádzajúci rozsudok vyhlásený v tejto veci súdom prvého stupňa dňa 23.4.2024 bol následne na základe obžalovanými podaných odvolaní odvolacím súdom zrušený (pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení a nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie) a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, č.k. 2To/70/2024 zo dňa 30.12.2024). V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa v rámci ďalšieho konania po vrátení veci odvolacím súdom dôsledne postupoval podľa § 327 ods. 1 Tr. por. a rešpektoval tie ustanovenia Trestného poriadku, o ktoré svoje rozhodnutie opieral.

Na podklade prokurátorom podaného odvolania, dôsledným oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu je napadnutý oslobodzujúci rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. K vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku pod bodom II týkajúceho sa obžalovanej obchodnej spoločnosti Benus s.r.o. Zákamenné 1436, okresný súd dospel po bezchybnom procesnom postupe. V tomto smere prokurátorka neprodukovala jednoznačné a presvedčivé odvolacie námietky a rovnako ohľadne uvedeného žiadne pochybenia nezistil ani odvolací súd. Vo vzťahu k žalovanému skutku okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a pred vyhlásením dokazovania za skončené tak prokurátor, ako ani obžalovaný nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Dôkazy k žalovanému skutku boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Následne okresný súd správne postupoval a nepochybil ani vo fáze hodnotenia dôkazov a tieto hodnotil plne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., teda nielen samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach, dôsledne zohľadňujúc tak okolnosti, ktoré svedčili v prospech obžalovaného, ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jeho neprospech. Okresný súd potom dospel k správne mu záveru, že po vykonaní všetkých dostupných dôkazov sú tu tak vážne pochybnosti o vine obžalovanej obchodnej spoločnosti ohľadne spáchania žalovaných skutkov, že je na mieste použitie zásady „in dubio pro reo“, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného a obžalovaného správne spod obžaloby prokurátora oslobodil z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná obchodná spoločnosť Benus s.r.o. Zákamenné 1436. Aj krajský súd zastáva názor, že po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom k žalovaným skutkom, výsledky vykonaného dokazovania nevznievajú jednoznačne pre vyslovenie viny obžalovanej právnickej osoby, pričom tu absentujú presvedčivé dôkazy pre vyslovenie bezpečného záveru o vine obžalovanej právnickej osoby Benus s.r.o. Zákamenné (t.j. vina obžalovanej právnickej osoby v tomto prípade vykonanými dôkazmi nebola preukázaná bez akýchkoľvek vážnejších pochybností).

Obžaloba obžalovanej právnickej osoby Benus s.r.o., Zákamenné 1436, kládla za vinu, že v období od 2.2.2022 do 7.6.2022 v rámci svojej podnikateľskej činnosti, prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu, jediného konateľa A. B. uviedla poškodených C. B., F. C., E. B. a H. H. postupne do omylu, keď im na základe vzájomnej dohody mala v dohodnutom čase vyrobiť a dodať tovar (plastové okná, plastové dvere, okenné žalúzie), za ktorý prevzala zálohu v súhrnnej výške 5.972,73 Eur, a to v časti prevodom na účet a v časti prevzatím v hotovosti, vedomý si toho, že tieto peniaze použije na úhradu svojich predchádzajúcich dlhov a nie na výrobu a dodanie objednaného tovaru, čím poškodeným spôsobil v súhrne škodu vo výške 5.972,73 Eur. Predmetné skutky obžaloba najskôr (dňa 14.7.2023) právne kvalifikovala ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., za použitia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne (po novele Trestného zákona účinnéj od 6.8.2024) ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., za použitia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Obžalovaná právnická osoba v zastúpení jej jediného konateľa A. B., ktorý (A. B.) v tomto konaní vystupujúc aj ako fyzická osoba (už právoplatne súdom odsúdený), na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný (ako fyzická osoba aj ako konateľ právnickej osoby). Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, pričom v prípravnom konaní (ako fyzická osoba, aj ako konateľ právnickej osoby) sa vyjadril k jednotlivým poškodeným takto. Po dohode s poškodeným C. B. od neho prevzal zálohu - finančné prostriedky vo výške 3.500,- Eur, ktoré mu poškodený poukázal na jeho účet ako fyzickej osoby číslo E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a nie na účet právnickej osoby. Vystupoval ako konateľ spol. Benus s.r.o. Tieto peniaze použil na vyplatenie jeho predchádzajúceho dlhu pani A. vo výške 2.000,- Eur a H. E. vo výške 1.500,- Eur. Objednávky nedal ani do výroby. Po dohode s poškodeným F. C. od neho prevzal zálohu - finančné prostriedky vo výške 400,- Eur, ktoré mu poškodený poukázal na jeho účet ako fyzickej osoby číslo E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a nie na účet právnickej osoby. Vystupoval ako konateľ spol. Benus s.r.o. Tieto peniaze použil na vyplatenie dlhov voči predchádzajúcim zákazníkom. Priznal, že objednávku voči poškodenému C. zaslal menovanému omylom s logom spol. AVRAM STAV s.r.o., nie ako spol. Benus s.r.o., nakoľko v minulosti od tejto spoločnosti bral tovar ako sprostredkovateľ. Po dohode s poškodenou H. H. od tejto prevzal zálohu - hotovosť vo výške 300,- Eur na príjmový

pokladničný doklad spol. Benus s.r.o. Aj tieto finančné prostriedky použil na splatenie iných dlhov, ktoré v tom čase mal. Po dohode s poškodeným E. B. od neho prevzal zálohu - finančné prostriedky vo výške 1.772,39 Eur, ktoré mu poškodený poukázal na jeho účet ako fyzickej osoby číslo E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a nie na účet právnickej osoby. Vystupoval ako konateľ spol. Benus s.r.o. Tieto peniaze použil na splatenie predchádzajúcich dlhov, ktoré mal voči predchádzajúcim zákazníkom. Objednávky nedal ani do výroby. V tom čase mal dlhy aj ako fyzická osoba, a to na zdravotnej poisťovni vo výške 112,- Eur, ktorý uhradil. Obžalovaný v ďalšej časti svojej výpovede už uvádza a dodáva, že tieto finančné prostriedky použil na splatenie iných dlhov iným osobám, ktorých mená odmietol uviesť. Priznal, že v tom čase mal ako fyzická osoba dlžoby vo výške 5.000,- Eur. Rovnako ako fyzická osoba splácal v SLSP pôžičku (v celkovej výške 9.000,- Eur), a to mesačne vo výške 200,- Eur. V závere výpovede ďalej tvrdil, že z uvedených dvoch bankových účtov, ktoré mal vedené ako fyzická osoba, v tomto období splácal dlžoby voči osobám s menami I., A. a E., a to tak, že peniaze vkladal na svoje účty a poukazoval ich na účty menovaných (v stovkách aj v tisíckach Eur). Boli to osoby, ktoré s ním uzavreli zákazky na výrobu okien, ktoré rovnako neurobil, menovaní odstúpili od zmlúv a on im peniaze vracal. Priznal, že na jeden zo svojich účtov dostal aj sumu 10.000,- Eur od firmy DEOFOS, ale celú sumu vybral a vrátil ju svojmu zaťovi, ktorému tieto peniaze patrili. V ďalšom dodal, že daňové priznanie spol. Benus s.r.o. za rok 2021 bolo v mínuse a v roku 2022 ho ani nepodal.

Uvedené tvrdenia obžalovaného mali oporu v listinných dôkazoch (výpisy z účtu, mailová komunikácia a objednávky). Z objednávok pre odberateľov F. C. a C. B. je zrejmé, že ako dodávateľ tovaru vystupuje spol. AVRAM STAV s.r.o. Nové Mesto nad Váhom. Obaja poškodení zhodne tvrdia, že na internete vystupovala spol. AVRAM STAV s.r.o., ktorú telefonicky kontaktovali a bol to B.. Z obsahu mailovej komunikácie je zrejmé, že A. B. z mailovej adresy spol. Benus s.r.o. kontaktoval poškodených a žiadal, aby mu peniaze poukazovali na účet (ktorý bol ale fyzickej osoby – A. B.). Poškodení, ktorí na požiadanie obžalovanému poukázali finančné prostriedky nemali vedomosť o tom, kto je majiteľom účtu v banke. Na bankových účtoch A. B. ako fyzickej osoby boli v roku 2022 vykonávané početné operácie (plusové aj mínusové), teda účty boli aktívne. Bankový účet spol. Benus s.r.o. Zákamenné, č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v roku 2022 nevykazoval okrem mesiaca máj a júl 2022 žiadne pohyby (okrem poplatkov za vedenie účtu). Svedok E. potvrdil, že svokor - A. B. obdržal na účte 10.000,- Eur od spol. GEOFOS za práce, ktoré im vykonal svokor A. B. a ten mu následne sumu 10.000,- Eur vrátil, lebo mu (svokor) dlhoval peniaze. Svedkyňa A. (účtovníčka spol. Benus s.r.o. Zákamenné) potvrdila, že spoločnosť Benus s.r.o. Zákamenné bola v roku 2021 v strate - 1.200,88 Eur a za rok 2022 daňové priznanie ani nepodala. Žiadne faktúry a platby od osôb A., E., I., C., B., H. a B. v účtovníctve spol. Benus s.r.o. Zákamenné nevidela a nemala. Výpisom z obchodného registra je preukazované, že jediným spoločníkom a konateľom spol. Benus s.r.o. Zákamenné bol A. B.. Spol. Benus s.r.o. Zákamenné mala exekúcie, kde veriteľom bola VŠZP, pričom nemala žiaden majetok a dlžila aj Sociálnej poisťovni sumu 171,86 Eur. A. B. (ako fyzická osoba) vlastnil rodinný dom v G. (LV č. XXX ako podielový spoluvlastník, bez ťarchy), pôdu (LV č. XXXX, bez ťarchy) a zastavané plochy a nádvoria (LV č. XXXX, J. XXXX, J. XXXX, J. XXXX, podielový spoluvlastník, bez ťarchy).

Svedkovia poškodení C. B., E. B., F. C. a H. H. zhodne uvádzajú, že jednali s A. B., ktorému na požiadanie poukázali peniaze na účet v banke (C., B. K. B.), alebo mu ich odovzdali v hotovosti na PPD (H.). Komunikácia s A. B. prebiehala telefonicky, mailom aj osobne s obžalovaným.

Krajský súd si je vedomý toho, že trestná zodpovednosť právnickej osoby je založená na inej konštrukcii ako trestná zodpovednosť fyzickej osoby. V nadväznosti na takto zistený stav predmetnej trestnej veci krajský súd považuje (aj v akademickej rovine) pri posudzovaní trestnej zodpovednosti právnickej osoby vo všeobecnosti poukázať najmä na tieto skutočnosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb, trestný čin podľa § 3 je spáchaný právnickou osobou, ak je spáchaný v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom, ak konal

- a) štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu,
- b) ten, kto vykonáva kontrolnú činnosť alebo dohľad v rámci právnickej osoby, alebo
- c) iná osoba, ktorá je oprávnená zastupovať právnickú osobu alebo za ňu rozhodovať.

Tieto elementy (t.j. v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom), majú charakter alternatív, t.j. na vyvodenie zodpovednosti musí byť splnený aspoň jeden znak. Uvedené dôvody na stanovenie trestnej zodpovednosti založenej na pričítateľnosti činu právnickej osobe (v prospech právnickej osoby, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom) je potrebné

vykladať ako alternatívne, čo znamená, že na vznik trestnej zodpovednosti stačí existencia niektorej z uvedených foriem. V tomto smere krajský súd podotýka, že tieto formy (v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti) konania nie sú konštruované kumulatívne, teda, že musia byť splnené súčasne a len forma konania – „jej prostredníctvom“ je postavená alternatívne. K tomu je dôvodná i okrajová podporná poznámka krajského súdu – porovnaj legislatívne pravidlá vlády: „Ak právne následky alebo podmienky môžu, ale nemusia nastať spoločne, kladie sa medzi posledné dve alternatívy vylučovacia spojka „alebo“ (Legislatívne pravidlá vlády schválené uznesením vlády SR zo 4. mája 2016 č. 164 v znení uznesenia vlády SR z 28. septembra 2016 č. 441).“ Podporne ďalej – „K trestnej zodpovednosti právnickej osoby postačí aj len jedna z alternatívne stanovených vzťahov konania niektorej z osôb uvedených v § 4 ods. 1 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb k právnickej osobe, teda konanie takejto fyzickej osoby v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom [porovnaj (R ČR 29/2017 tr.)].“ Uvedená konštrukcia vymedzuje hranice medzi spáchaním činu pre súkromné záujmy fyzickej osoby a činu spáchaného v prospech ďalšieho podnikania právnickej osoby.

Spojenie „v prospech právnickej osoby“ je možné vykladať takým spôsobom, že je to akékoľvek konanie, ktoré zlepšuje alebo aspoň zachováva právnickej osobe postavenie v oblasti jej pôsobenia, bez ohľadu na to, či ide o prospech hmotný (majetok, majetkové práva), alebo nehmotný (výhodnejšie postavenie na trhu, personálne zvýhodnenie spoločníkov). Postačuje, aby bol čin spáchaný „s úmyslom“, aby právnická osoba získala nejakú výhodu. Táto výhoda môže mať aj nepeňažný charakter. Nie je rozhodujúce, či právnická osoba skutočne získala prospech zo spáchania uvedeného trestného činu. Uvedený znak je potrebné vykladať tak, že prospech alebo výhoda právnickej osoby plynúca pre ňu zo spáchaného trestného činu prostredníctvom benefitov dosiahnutých týmto trestným činom jej zamestnancami, či spoločníkmi musí mať takú povahu, že benefitom zamestnanca, či spoločníka právnickej osoby sú podmienené prospech alebo výhoda samotnej právnickej osoby. Ak teda napríklad jediný spoločník právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným, viedol jej motorové vozidlo, ktorým vykonal jazdy výlučne na svoje súkromné účely a svoj osobný prospech, hoci mu bol právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu uložený zákaz činnosti spočívajúci v zákazu vedenia motorových vozidiel, nejde o čin spáchaný v záujme právnickej osoby a právnická osoba sa týmto preto nemôže dopustiť trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 248 ods. 1 písm. d) TZ (porovnaj R ČR 23/2016 tr. I.).

Spojenie „v mene právnickej osoby“ vyžaduje také konanie fyzickej osoby, ktoré možno považovať za konanie právnickej osoby a ktoré má právne následky pre spoločnosť. V mene právnickej osoby koná štatutárny orgán alebo iný zástupca. Pre trestnú zodpovednosť sa vyžaduje, aby za právnickú osobu konala niektorá z osôb vymenovaných v § 4 ods. 1 písm. a) až c) zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb. Vlastné konanie právnickej osoby predstavujú len tie prejavy vôle, ktoré menom právnickej osoby uskutočňujú určené orgány alebo zástupcovia ako fyzické osoby, a právne následky spojené s týmito prejavmi vôle (či už vo forme právnych úkonov, alebo protiprávnych úkonov) sa pripočítajú právnickej osobe ako subjektu práva.

Znak „v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom“ bude vyvodzovaný zo zakladajúcej listiny alebo zakladajúcej zmluvy právnickej osoby, ktoré musia definovať predmet jej činnosti. Medzi aktivitami, resp. činnosťou právnickej osoby, jej záujmami alebo skutočnosťou, že právnická osoba bola použitá na páchanie trestnej činnosti alebo spáchanie trestného činu, a konaním fyzickej osoby, ktoré má byť právnickej osobe pričítané, musí existovať príčinná súvislosť. Konanie „v rámci činnosti právnickej osoby“ znamená konanie osôb taxatívne vymedzených v § 4 ods. 1 písm. a) až c) zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb v rámci vymedzeného predmetu činnosti (vyjadrenie účelu jej existencie) príslušnej právnickej osoby. Predmet činnosti konkrétnej právnickej osoby je vymedzený v príslušnom registri (napr. obchodný register), zriaďovacej listine, stanovách alebo pri prevádzkových alebo obdobných činnostiach právnickej osoby (napr. fungovanie právnickej osoby, vedenie účtovníctva, vedenie poisťnej, úverovej alebo podobnej dokumentácie).

Napriek tomu, že zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb explicitne neuvádza zavinenie ako podmienku vyodenia trestnej zodpovednosti, pre trestnú zodpovednosť právnickej osoby sa tiež vyžaduje zavinenie v zmysle § 15 Tr. zák., resp. § 16 Tr. zák. Zavinenie je charakterizované ako vnútorný psychický vzťah páchatel'a k objektívnym znakom páchaného trestného činu. Právnická osoba však sama nie je schopná takýto psychický vzťah vytvoriť. Skúmanie zavinenia pri trestných činoch právnických osôb je vylúčené z povahy veci, keďže právnická osoba ako právna konštrukcia nedisponuje, na rozdiel od fyzickej osoby, vôľovou zložkou, ktorá je základom zavinenia u fyzických osôb.

Prvým predpokladom trestnej zodpovednosti právnickej osoby je, že došlo k spáchaniu trestného činu. Druhým predpokladom toho, kedy sa trestný čin považuje za spáchaný právnickou osobou, je existencia príčinnej súvislosti medzi záujmom právnickej osoby alebo činnosťou právnickej osoby (bez ohľadu na okolnosť, či ide o činnosť, ktorú má povolenú, resp. zapísanú v príslušnom registri ako predmet činnosti, resp. podnikania), alebo spáchaním činu prostredníctvom právnickej osoby, ak konala osoba uvedená v § 4 ods. 1 písm. a) až c) zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb.

Konanie štatutárneho zástupcu je vlastným konaním právnickej osoby. Štatutárny orgán koná úkony vo všetkých veciach. Právne úkony štatutárneho orgánu sa pričítajú právnickej osobe.

Právnickej osobe nemožno pričítať trestný čin v zmysle uvedených ustanovení, pokiaľ konajúca fyzická osoba spáchala protiprávny čin fakticky v rámci činnosti právnickej osoby, ale na úkor tejto právnickej osoby. V takomto prípade síce platí, že právnická osoba všeobecne zodpovedá za voľbu fyzických osôb oprávnených za ňu konať, no ak bola právnická osoba zneužitá na spáchanie trestného činu fyzickou osobou konajúcou za ňu, spravidla nie je možné odvodiť spáchanie trestného činu touto právnickou osobou (R ČR 29/2017 tr.).

Trestná zodpovednosť právnickej osoby nie je závislá od toho, či sa podarí zistiť, resp. odsúdiť fyzickú osobu ako páchatel'a trestného činu, stačí preukázanie toho, že trestný čin je spáchaný niektorou z osôb uvedených v § 4 ods. 1 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb, je spáchaný v prospech právnickej osoby, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom, resp. je právnickej osobe pričítaný v zmysle podmienok uvedených v § 4 ods. 2 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb. Všeobecne platia odlišné podmienky pre vyvodenie trestnej zodpovednosti právnickej osoby a fyzickej osoby. V prípade trestnej zodpovednosti právnických osôb a súbežnej trestnej zodpovednosti fyzickej osoby nejde o totožné subjekty trestnej zodpovednosti. Právnická osoba môže byť podrobená trestnej zodpovednosti buď samostatne, alebo spolu s fyzickou osobou. Za ten istý čin totiž zodpovedajú dva rozdielne subjekty, každý de iure za „svoje“ konanie. Ustanovenie § 4 ods. 4 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb pripúšťa vyvodenie trestnej zodpovednosti aj vtedy, ak sa nepodarí zistiť, ktorá konkrétna fyzická osoba konala spôsobom uvedeným v § 4 ods. 1 a 2 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb. Rozhodné skutkové zistenie musí však aj v tomto prípade poskytovať dostatočný podklad k spoľahlivému zisteniu záveru, že určitá fyzická osoba - hoci neznáma či nestotožnená - spáchala protiprávny čin menom trestne zodpovednej právnickej osoby, v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom (napr. že v rozpore so svojimi povinnosťami úmyselne zatajila účtovníctvo spoločnosti s ručením obmedzeným) a že si tak počínala v postavení vyžadovanom v § 4 ods. 1 písm. a) až c) a ods. 2 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb (napr. ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným) a že vzhľadom k tomu možno právnickej osobe pričítať spáchanie trestného činu v zmysle § 4 ods. 1 a 2 a § 6 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb (napr. v dôsledku spáchania činu štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo jej členom).

Podľa § 6 ods. 1 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb, páchatel'om trestného činu je právnická osoba, ktorej sa pričíta porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobom ustanoveným týmto zákonom.

Páchatel'stvo právnickej osoby je viazané na pričítateľnosť škodlivého následku trestného činu. Vzhľadom na uvedené zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb definuje páchatel'a právnickú osobu odlišne od páchatel'a fyzickej osoby (§ 19 Tr. zák.). Na rozdiel od definície páchatel'a v Trestnom zákone, „kto trestný čin spáchal sám“, na vyvodenie trestnej zodpovednosti sa právnickej osobe „pričíta porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobom ustanoveným týmto zákonom“. Formulácia „spôsobom ustanoveným týmto zákonom“ znamená tak objektívne, ako aj subjektívne predpoklady trestnej zodpovednosti právnickej osoby. Aby právnická osoba splnila náležitosti páchatel'a v zmysle tohto ustanovenia, musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky:

- bol spáchaný trestný čin, ktorý patrí do pôsobnosti zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb (trestné činy taxatívne vymenované v § 3 zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb),
- čin je pričítateľný právnickej osobe za podmienok uvedených v § 4 zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb,
- nejde o právnickú osobu, ktorá je vylúčená z trestnej zodpovednosti (§ 5 zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb),

- trestná zodpovednosť právnickej osoby nezanikla účinnou ľútosťou (§ 8 zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb), zmenou zákona (§ 84 Tr. zák.) alebo premlčaním trestného stíhania (§ 87, § 88 Tr. zák.).

V ďalšom krajský súd upriamuje pozornosť na to, že zavinenie nemožno primárne aplikovať na právnickú osobu, a preto bola vytvorená teória pričítateľnosti určitého konania fyzickej osoby, konajúcej za právnickú osobu, tejto právnickej osobe. Ide o fikciu zavinenia, ktoré nie je totožné so zavinením fyzickej osoby. Takto konštruovanú zodpovednosť právnickej osoby založenú na pričítateľnosti činu je potrebné považovať za osobitnú zodpovednosť za zavinenie pri právnických osobách, odlišnú od pojmu viny (zavinenia) pri fyzickej osobe. Je tu však potrebné opakovane zdôrazniť, že čin môže byť právnickej osobe pričítaný len vtedy, ak je spáchaný osobou uvedenou v § 4 ods. 1 písm. a) až c) zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb a je spáchaný v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom. Treba tu brať na zreteľ i tzv. kritérium záujmu „interest criterion“, t.j. konanie príslušnej osoby môže byť právnickej osobe pričítané jedine vtedy, ak bol čin spáchaný aspoň čiastočne v záujme tejto právnickej osoby.

Pričítaná zodpovednosť právnickej osoby vychádza zo skutočnosti, že právnická osoba ako fiktívna osoba nemá vlastnú vôľu, a teda nemôže sama konať zavinenie, právnickej osobe sa pričíta konanie určitého okruhu fyzických osôb vrátane ich zavinenia na spáchanom trestnom čine. K požadovanému vzťahu fyzickej a právnickej osoby (master and servant) pristupujú ďalšie podmienky, a to, že čin bol spáchaný v prospech alebo v záujme právnickej osoby, boli porušené povinnosti, ktoré sa týkajú právnickej osoby, alebo čin bol spáchaný v rámci činnosti právnickej osoby.

V samom závere krajský súd pripomína, že právnická osoba sa môže úspešne brániť, ak preukáže, že čin nebol spáchaný v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom. Povinnosť skúmať aj takto prezentovanú obranu obžalovaného je prvým predpokladom vyvodzovania trestnej zodpovednosti právnickej osoby.

Krajský súd už aj v nadväznosti na odvolaciu argumentáciu prokurátorky, nad rámec inak správneho rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/44/2023 zo dňa 22.4.2025 uvádza nasledovné:

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou argumentáciou prokurátorky, že aj keď boli finančné prostriedky poškodenými B., B. a C. poukázané na účet A. B. ako fyzickej osoby, že by tu neboli splnené podmienky trestnej zodpovednosti právnickej osoby spol. Benus s.r.o. Zákamenné, nakoľko A. B. vystupoval za spol. Benus s.r.o. Zákamenné, navyše hotovosť od poškodenej H. prevzal osobne na PPD spol. Benus s.r.o. Zákamenné. Podľa názoru prokurátorky nemožno prijať záver, že ak poškodení uhradili zálohy na osobný účet A. B., že by v týchto záväzkových vzťahoch nekonal A. B. na účet právnickej osoby. Prokurátorka predmetné konštatovanie dedukuje z toho, že voči spol. Benus bola v tom čase vedená exekúcia, a preto poukázanie peňazí na jeho účet ako fyzickej osoby možno hodnotiť nie ako peniaze určené pre A. B. ako fyzickej osoby, ale ako účelové z dôvodu prebiehajúcej exekúcie voči právnickej osobe. Krajský súd sa s takouto dedukciou prokurátorky nestotožňuje, nakoľko nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, navyše je pre posudzovanie kritérií na vyvodzovanie trestnej zodpovednosti právnickej osoby irelevantná. Krajský súd poukazuje na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, z obsahu ktorých je možné kvalifikovane vyvodzovať presný záujem (cieľ) A. B. ako konateľa spol. Benus s.r.o. Zákamenné, teda, či konal v prospech tejto spoločnosti, alebo nie, resp. v čí prospech takto konal. To, že spol. Benus s.r.o. Zákamenné mala vedené exekúcie bolo preukázané výpisom z centrálnej evidencie exekúcií (dlh voči VŠZP a Sociálnej poisťovni). Obchodná spoločnosť mala zablokovaný účet v banke. Išlo celkovo o zadlženú obchodnú spoločnosť, čo potvrdila aj svedkyňa L. A. (účtovníčka spol. Benus s.r.o. Zákamenné), ktorá uvádza, že táto spoločnosť podala daňové priznanie na dani z príjmov za rok 2021 so stratou – 1.200,- Eur, za rok 2022 daňové priznanie ani nepodala. Svedkyňa potvrdzuje, že žiadne faktúry a platby od osôb A., E., I., C., B., H. a B. v účtovníctve spol. Benus s.r.o. Zákamenné nevidela a nemala. Bankový účet spol. Benus s.r.o. Zákamenné, č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v roku 2022 nevykazoval okrem mesiaca máj a júl 2022 žiadne pohyby (okrem poplatkov za vedenie účtu). Tieto skutočnosti boli A. B. ako fyzickej osobe, aj ako jedinému spoločníkovi a konateľovi spol. Benus s.r.o. Zákamenné známe. Na druhej strane A. B. ako fyzická osoba mal síce pôžičku v E. vo výške 9.000,- Eur, túto ale pravidelne splácal mesačne v sume 200,- Eur, mal dlh na daňovom úrade, ktorý riadne zaplatil, dlžil aj zaťovi 10.000,- Eur (ktoré dostal od spol. GEOFOS za vykonanú zákazku) a ktoré mu obratom po prijatí na účet (ako fyzickej osoby) vrátil. Obžalovaný vo výpovedi v ďalšom priznáva, že mal aj ďalšie dlžoby, ale svojich veriteľov (nevedno či ako fyzickej osoby, alebo právnickej osoby spol. Benus s.r.o. Zákamenné) nechcel špecifikovať, menovať a prokurátor to ani nezisťoval. Ako fyzická osoba bol podielovým spoluvlastníkom rodinného domu, zastavaných plôch a nádvorí a rovnako

aj pôdy, na ktorých na LV neviaznu žiadne ťarchy. A. B. ako fyzická osoba je teda osobou bonitnou, ktorá si plnila všetky podlžnosti a nie sú voči nemu vedené žiadne exekúcie. Na druhej strane spol. Benus s.r.o. Zákamenné je v dlhoch, v exekúciách, má zablokovaný účet v banke, za rok 2021 skončila so stratou a za rok 2022 ani nepodala daňové priznanie na dani z príjmov právnických osôb. A. B. aj napriek tomu stavu v spol. Benus s.r.o. Zákamenné, ponúkal služby spol. Benus s.r.o. Zákamenné, vystavoval objednávky, dokonca aj cez spol. AVRAM STAV (pošk. B. a C.), na tejto internetovej stránke spoločnosti (AVRAM STAV) mal aj telefónne číslo, ktorá používal A. B. pri styku so zákazníkom (poškodení B. a C.). Prijaté peniaze od zákazníkov mu boli poukazované na jeho osobné účty (ako fyzickej osoby) bez toho, aby to zákazníci vedeli, že uhrádzajú platby fyzickej osobe, nie právnickej osobe, ktorá im dodanie tovaru ponúkala a zaväzovala sa k tomu. A. B. priznáva, že to všetko robil s vedomím, že prijaté peniaze od zákazníkov (poškodených B., C., B. a H.), deklaruje, že to prijíma spol. Benus s.r.o. Zákamenné, mal už od počiatku (od dohody so zákazníkom – poškodenými) záujem použiť nie na splnenie si záväzku spol. Benus s.r.o. Zákamenné, ale na iné účely, ktoré vo výpovedi zo dňa 16.2.2023 špecifikuje rôzne. A. B. takto najskôr priznáva, že uvedené zálohy použil na iné úhrady, a to pri zálohe od poškodeného B. na zaplatenie dlhu A. vo výške 2.000,- Eur a E. vo výške 1.600,- Eur, ako zákazníkom (nevedno či obchodnej spoločnosti, resp. ktorej spoločnosti, či fyzickej osoby – viď dodávka pre spol. GEOFOS), pri poškodenom C. na zaplatenie dlhu predchádzajúcemu zákazníkovi (nevedno zákazníkovi, ktorého subjektu a o aký dlh sa jedná, či dlh fyzickej osoby, či záväzok spol. Benus s.r.o. Zákamenné, či dokonca spol. AVRAM STAV), u poškodenej H. na zaplatenie iných dlhov (ktoré v tejto časti ani v ďalšom nešpecifikuje; voči komu a v akej výške a pod.) a u poškodeného B. na zaplatenie dlhov iných zákazníkov (rovnako neuvádza ktorých zákazníkov, akého subjektu a pod.). Obžalovaný v ďalšej časti tej istej výpovede už uvádza (iné) a dodáva, že tieto finančné prostriedky použil na splatenie iných dlhov iným osobám, ktorých mená odmietol uviesť. V závere tejto výpovede ďalej tvrdil, že z uvedených dvoch bankových účtov, ktoré mal vedené ako fyzická osoba, v tomto období splácal dlžoby voči osobám s menami I., A. a E., a to tak, že peniaze vkladal na svoje účty a poukazoval ich na účty menovaných (v stovkách, aj v tisíckach Eur). Boli to osoby, ktoré s ním uzavreli zákazky na výrobu okien, ktoré rovnako neurobil, menovaní odstúpili od zmlúv a on im peniaze vracal (ani tu nešpecifikuje subjekt, t.j. či fyzická osoba, alebo ktorej spoločnosti to boli zákazníci). Prokurátor v trestnom konaní na tieto obžalovaným menené a rozmanito uvádzané skutočnosti týkajúce sa záväzkov, dlhov a pod. vôbec v ďalšom nereagoval, z ktorého tvrdenia obžalovaného (aj navzájom si protirečiaceho) nemožno jednoznačne kvalifikovane vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť spol. Benus s.r.o. Zákamenné, navyše s poznaním výpovede svedkyne L. A. (účtovníčky spol. Benus s.r.o. Zákamenné), že žiadne faktúry a platby od osôb A., E., I., C., B., H. a B. v účtovníctve spol. Benus s.r.o. Zákamenné nevidela a nemala.

Krajský súd už v tejto časti úvah zároveň konštatuje, že prokurátorka v následne časti podaného odvolania argumentuje výpoveďou obžalovaného (A. B.) zo dňa 16.2.2023, z ktorej ale uvádza len časť, aj to vytrhnutú z kontextu celej jeho výpovede, ktorá za týchto okolností vyznieva obsahovo úplne inak ako posúdenie tejto výpovede (A. B.) v celej jej obsahovej časti, na ktorú krajský súd opakovane poukazuje už vyššie v tomto uznesení. Takto prokurátorkou podaná časť výpovede A. B. nekorešponduje ani s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní (výpovede svedkov a listinné dôkazy), naopak je v zhode s takým vyhodnotením celej jeho výpovede krajským súdom, ktorá nakoniec odôvodňuje do vyústenia, ktoré v odvolaní napadnutom rozsudku špecifikoval už okresný súd.

Ďalšie úvahy prokurátorky uvedené v závere odvolania majú povahu dedukcie a fiktívnej nadstavby (prečo to asi A. B. robil...nechcel potencionálne vystaviť spol. Benus s.r.o. Zákamenné súdному konaniu ...) a to bez toho, aby táto vychádzala z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní (posudzujúc ich jednotlivo aj v súhrne), s ktorými úvahami sa odvolací súd už aj s poukazom na vyššie už v tomto uznesení uvedené skutočnosti nestotožňuje. Prokurátorka v odvolaní dokonca pripúšťa, že toto konanie A. B. nevedlo k obohateniu spol. Benus s.r.o. Zákamenné, ale súčasne dodáva, že bolo v jej prospech, ktorý sama označuje fiktívnou úvahou o možných súdnych sporoch obchodnej spoločnosti a pod. Krajský súd v závere úvah konštatuje, že prokuratúra v priebehu trestného konania, vrátane odvolacieho konania nepredložila súdu takú ucelenú reťaz vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, z ktorých by bolo možné kvalifikovane vyvodiť (v obžalobe špecifikovanú) trestnú zodpovednosť voči obžalovanej právnickej osobe spol. Benus s.r.o. Zákamenné.

Z takto zistených dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, berúc do úvahy konštrukciu trestnej zodpovednosti právnickej osoby, ako ju už vyššie v tomto uznesení podal krajský súd je možné prijať jediný kvalifikovaný záver a to, že A. B. (ako konateľ) pri poškodených (B., B., C., H.) nekonal v záujme

spol. Benus s.r.o., ale sledoval výsostné svoje záujmy ako fyzickej osoby, ktoré záujmy (konateľa) poškodili záujmom spol. Benus s.r.o. Zákamenné, a to až tak, že nie je možné z tohto jeho konania pričítať zodpovednosť spol. Benus s.r.o. Zákamenné. Povedané aj inak, A. B. nekonal v záujme spol. Benus s.r.o. Zákamenné, ale proti jej záujmom, a to až tak, že to primälo prokuratúru podať obžalobu aj na právnickú osobu, inak v súlade s obžalovacou zásadou, ale s dôkazným stavom neudržateľným na úrovni odsudzujúceho rozsudku.

V ostatnom v podrobnostiach krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého dôvodmi sa v plnom rozsahu stotožňuje. Na tomto mieste krajský súd považuje za nadbytočné opakovať ďalšie správne dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, keď rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu.

Krajský súd uzatvára, že prokurátorka v rámci odvolania neuviedla žiadnu takú argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa. Pokiaľ prokurátorka v rámci odvolania pre usvedčenie obžalovanej spol. Benus s.r.o. Zákamenné uvádza taký spôsob hodnotenia dôkazov, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní v tom smere, aby boli tieto dôkazy jednoznačné a presvedčivé, tu krajský súd primárne uvádza, že sa jedná len o tvrdenie prokurátorky, ktoré krajskému súdu žiadnym spôsobom nepreukázala (v tomto smere krajský súd odkazuje na zásadu kontradiktórnosti konania, ktorá súdu ako nestrannému arbitrovi sporu bráni, aby nahrádzal činnosť niektorej procesnej strany a zabezpečoval dôkazy, osobitne proti obžalovanému).

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.